

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-23Csp/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520201301
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Vrbjar
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2520201301.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudca JUDr. Peter Vrbjar, v spore žalobkyne: T. A. A..P..U., M. XX, K. - M. Č. A. M., IČO: XX XXX XXX, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Mýtina 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: N. C., narodená XX.XX.XXXX, trvalý pobyt O. XXX/XX, R., o zaplatenie 10.566,82 EUR s príslušenstvom, zastúpená Občianske združenie Pomoc a Ochrana Ľudom, IČO: 51 563 193, so sídlom Trakovice 158, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej n e p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Dňa 30.07.2020 podal právny predchodca žalobcu (Z., Q.. A..) na tunajší súd žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 10.566,82 EUR spolu s príslušenstvom pozostávajúci zo zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy počnúc od 29.12.2017 do zaplatenia. Zároveň sa voči žalovanej domáhal náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 13.03.2017 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 10.000,- EUR. Uvedenú čiastku pôžičky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume po 171,15 EUR až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky vo výške 20.538,- EUR. Pritom žalovaná ku dňu doručenia žaloby už uhradila čiastku 684,60 EUR. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas právny predchodca žalobcu listom - predžalobná upomienka zo dňa 26.10.2017 vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok, ktoré ani dodatočne neuhradila. Žalovanú súčasne upozornil, že pokiaľ nedôjde k uhradeniu najstaršej omeškanej splátky má žalobca právo úver zosplatiť. Následne právny predchodca žalobcu využil oprávnenie v zmysle § 565 OZ a vyhlásil predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru ku dňu 19.12.2017, o čom informoval listom žalovanú dňa 23.12.2017. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje čiastku 10.566,82 EUR. Uvedená suma predstavuje súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení, po odpočítaní úhrad žalovanej (11.251,42 EUR - 684,60 EUR). Žalobca si nenárokoval náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Žalobca uplatnil nárok na zákonný úrok z omeškania počítaný od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení vyhlásenia okamžitej splatnosti, t. j. vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy 10.566,82 EUR počnúc od 29.12.2017 do zaplatenia.

3. Okresný súd Piešťany dňa 13.10.2020 vydal platobný rozkaz, č. k. 23Csp/44/2020-36, voči ktorému žalovaná podala včas odpor s vecným odôvodnením. Poukázala, že úverová zmluva neobsahuje podstatné náležitosti a žalobca neskúmal jej bonitu. Následne Okresný súd Piešťany uznesením č. k.

23Csp/44/2020-44 zo dňa 04.11.2020 platobný rozkaz zrušil s poukazom na ust. § 267 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. Dňa 23.02.2021 Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 23Csp/44/2020-90 pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle ust. § 80 ods. 2 CSP, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca - Z. Ú. K., Q.. A., so sídlom v K., IČO: XX XXX XXX a na jeho miesto do konania na strane žalobcu vstúpil žalobca - spoločnosť T. A. A. P. U., so sídlom v K., IČO: XX XXX XX. Súd mal preukázané, že pohľadávka, ktorej sa týka predmet konania prešla z pôvodného veriteľa na žalobcu, ktorý súhlasil so vstupom do konania.

5. Na nariadenom pojednávaní dňa 09.06.2021 žalobca a jeho právny zástupca ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím bez ich účasti. Žalovanej bolo predvolanie na termín pojednávania doručené 26.05.2021, bez vyjadrenia, bez ospravedlnenia.

6. Súd po vykonanom dokazovaní rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 10.566,82 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.566,82 EUR od 29.12.2017 do zaplataenia. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

7. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná navrhujúc jeho zmenu zamietnutím žaloby, alternatívne jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav neobstojí, keďže sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná namietala záver súdu prvej inštancie, že sa nezúčastnila pojednávania bez ospravedlnenia, pretože dňa 08.06.2021 prostredníctvom e-mailu odoslala na podateľňu súdu vyjadrenie s ospravedlnením neúčasti. Súd prvej inštancie sa obsahom vyjadrenia, ktoré uviedla žalovaná v odpore a vo vyjadrení zo dňa 20.12.2020 a 08.06.2021, nezaoberal. Keďže ide o spotrebiteľský spor, v ktorom vystupuje žalovaná ako slabšia strana, bez právneho vzdelania a zastúpenia, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie ex offo poskytnúť ochranu slabšej strane, podrobiť predmetnú zmluvu súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok a povinných náležitostí v spotrebiteľskej zmluve. Žalovaná bola zaviazaná k zaplataeniu vysokej sumy, ktorá je pre ňu likvidačná. Žalobkyňa pritom žiadnym spôsobom nepreukázala poskytnutie finančných prostriedkov žalovanej vo výške 10.000,- EUR, ohľadom ktorej niesla dôkazné bremeno. Predložila zmluvu v ktorej je uvedené, že z úveru boli vyplatené úvery, ktoré mala u predchodcu žalobkyne vo výške 6.000,- EUR, pričom vyčíslený zostatok úveru bol svojvoľný, bez možnosti akejkolvek kontroly, výpočtu reálneho zostatku týchto úverov.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Súd prvej inštancie sa podľa jej názoru dostatočne vypořiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Žalobkyňa poukázala na svoje vyjadrenie z 25.03.2021 k námietkam žalovanej.

9. Odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, ktoré konanie nenahrádza prvoinštančné konanie.

10. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, v intenciách vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu, na základe vykonaného dokazovania posúdiť obligatórne obsahové náležitosti predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s absenciou ktorých zákonodarca spája právne významné dôsledky, predovšetkým sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (súčasne bude potrebné sa vypořiadat' s argumentáciou žalovanej v uvedenom smere). Požiadavka ochrany spotrebiteľa pred nečestnými klauzulami, a to vždy a za každých okolností, vyžaduje obligatórny prieskum súdu aj vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam.

11. Po zrušení a vrátení veci Okresný súd Trnava vo veci nariadil pojednávanie na ktorom opätovne vykonal dokazovanie a to predloženými listinami, výsluchom žalovanej ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu a zistil nasledovný skutkový stav a vec opätovne právne posúdil.

12. Spoločnosť R. Y. I., Q.. A., ako veriteľ a žalovaná v postavení dlžníka uzatvorili dňa 13.03.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru v celkovej výške 10.000,- EUR, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach po 171,15 EUR, splatných do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci až do zaplatenia celkovej čiastky vo výške 20.538,- EUR, pri celkových nákladoch spotrebiteľa za poskytnutie úveru vo výške 10.538,- EUR. Zmluvné strany si dohodli fixnú ročnú úrokovú sadzbu 17,90 %, pri stanovenej RPMN 17,90 % a priemernej hodnote RPMN 8,99 %. Zmluva uvádza konečnú splatnosť úveru vyjadrenú údajom „20.03.2027“ s tým, že splatnosť prvej splátky nastala ku dňu 20.04.2017 a ostatné splátky sa stali splatné vždy 20. dňa v mesiaci (č.l. 14-16).

13. Žalovaná čerpala finančné prostriedky v dohodnutej výške, jednalo sa o konsolidovanú zmluvu a dňa 14.03.2017 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej finančné plnenie na jej účet vo výške 4.425,53 EUR (č.l. 103).

14. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú listom - predžalobná upomienka zo dňa 26.10.2017, aby uhradila dlžnú pohľadávku zo Zmluvy bezodkladne, vzhľadom na evidovaný nedoplatok na splátkach v celkovej sume 513,45 EUR. Súčasťou upomienky je upozornenie veriteľa na právo zosplatiť úver v prípade, že do 05.12.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 08/2017 (č.l. 18).

15. Žalovaná napriek tomu neuhradila dlžnú sumu v dodatočnej lehote, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť dňa 23.12.2017, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorý odoslal na adresu bydliska žalovanej (č.l. 18 rub)

16. Podľa prehľadu splátok k Zmluve č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaná doposiaľ uhradila na Zmluvu čiastku ku dňu doručenia žaloby vo výške 684,60 EUR. Žalovaná poslednú úhradu, ktorá bola pripísaná na úhradu úverových splátok zo zmluvy uskutočnila ku dňu 25.09.2017 vo výške 171,15 EUR. Následné ďalšie splátky nerealizovala, počnúc splatnosťou splátky splatné v mesiaci 08/2017 sa dostala do omeškania (č.l. 19-20).

17. Dňa 30.11.2017 bola uzatvorená Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom. Podľa prílohy č. 3 Rámcovej zmluvy vyplýva, že predmetom postúpenia bola pohľadávka uplatňovaná v predmetnom konaní. Uvedená skutočnosť žalovanej bola písomne oznámená dňa 03. 02. 2021 žalovanej (č.l. 73-77).

18. Okresný súd Piešťany o procesnom nástupníctve žalobcu rozhodol uznesením č. k. 23Csp/44/2020-90 zo dňa 23.02.2021, právoplatným dňa 17.03.2021.

19. Súd vec právne posúdil nasledovne:

20. Podľa ust. § 524 ods.1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

21. Podľa ust. § 524 ods.2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Pokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob

výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

26. Podľa § 2 písm. b), d), g), h), i), k), l) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

27. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

28. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom

úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

29. Podľa § 9 ods. 9 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

30. Podľa § 9 ods. 10 citovaného zákona, veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

31. Podľa § 9 ods. 11 citovaného zákona, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o tom, že nedošlo k splateniu splátky zo spotrebiteľského úveru v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky zo spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu,

na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

34. Podľa § 7 ods. 3 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky (17a) sú povinní na účely poskytovania spotrebiteľských úverov poskytovať údaje o spotrebiteľských úveroch aspoň do jedného elektronického registra údajov o spotrebiteľských úveroch (ďalej len "register"); to neplatí pre údaje o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi, ktoré poskytuje veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky.

35. Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky (17a) sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver ziskovať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu (1d) tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

36. Podľa § 7 ods. 16 citovaného zákona, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

37. Podľa § 7 ods. 17 citovaného zákona, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, (17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

38. Podľa § 7 ods. 20 citovaného zákona, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, (17a) c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

39. Podľa § 7 ods. 23 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

40. Podľa § 7 ods. 27 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, (17a) peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, (17ab) a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s

príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a na príjem spotrebiteľa.

41. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

42. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

43. Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

44. Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

45. Podľa § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

46. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

47. Podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

48. Podľa § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

49. Cieľom ust. § 7 a § 11 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z. z. je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta najmä jeho príjmy a výdavky, tak aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie 100 % istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napríklad možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane napríklad výpoveď z pracovného pomeru alebo ochorie. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní

relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácie dodaných spotrebiteľom, tak z informácií, ktoré získa z iných dostupných zdrojov. Súd za dôležité považuje uviesť, že je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou. Teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom, domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov tak, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný domáci rozpočet, a to tak príjmy ako aj výdavky, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver, t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Veriteľ takýmto spôsobom nepostupoval, keďže príjem žalovanej mal preukázaný len z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, o zvýšení invalidného dôchodku žalovanej na sumu 154,90 EUR, z výpisu z účtu Raiffeisen banka od 01.02.2017 do 28.02.2017 a daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2015 žalovanej. Nezaúčtali ho žiadne ďalšie výdavky žalovanej týkajúce sa domácnosti, bývania, vyživovacia povinnosť k maloletým deťom a podobne.

50. Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014 LCL Le Crédit Lyonnais C - 565/12, posudzoval dodržiavanie hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky. V prípade porušenia povinností, ktorá je upravená v článku 8 Smernice 2008/48, t. j. preveriť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z tohto vyplývalo, že nemá skutočne odradzujúcu povahu.

51. Súd uzatvára, že veriteľ pri skúmaní bonity žalovanej pri poskytovaní úveru v súlade s citovaným ust. § 7 a § 11 ods. 2 nepostupoval. Nezaúčtali ho výdavky žalovanej, ktoré si žiadnym spôsobom neoveril, ani to či jej zostane dostatočná finančná rezerva na splácanie poskytnutého úveru. Vychádzal len z údajov, ktoré žalovaná zadala v zmluve o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej mala žalovaná čistý mesačný príjem 1.250,- EUR a z jediného výpisu z účtu žalovanej za obdobie dvoch mesiacov ako i daňového priznania žalovanej za rok 2015 t. j. 2 roky starého v čase poskytnutia úveru.

52. Súd nepopiera, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, ktoré v tomto prípade žalovaná aj uviedla. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, a teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. V súvislosti s tým poukazuje súd na rozsudok Nejvyššího správného soudu zo dňa 01.04.2015, čj. 1 As 30/2015 - 39, v zmysle ktorého: „Součástí odborné péče poskytovatele úvěru dle § 9 odst. 1 zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, je i taková obezřetnost, která jej vede k nespolehání se jen na údaje tvrzené žadatelem o úvěr, ale i k prověření (požadavku na doložení) těchto tvrzení (např. potvrzením o zaměstnání a příjmu, doložením výplatních pásek, doložením výpisu z účtu žadatele a pod).

53. Žalobca vo svojom vyjadrení poukázal na to, že jeho právny predchodca si vyžiadaval od žalovanej za účelom overenia jej bonity súhlas s použitím jej osobných údajov za účelom preverenia jej úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií, ako aj s cieľom preverenia existencie jej pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Avšak žalobca nijako v konaní netvrdil ani nepreukázal, že by aktívne vykonal aj ďalšie úkony za účelom zistenia bonity žalovanej a jej schopnosti splácať úver. Zároveň je nepochybné, že takéto údaje bez ďalšieho nemôžu byť dostatočným zdrojom informácií za účelom poskytnutia úveru žalovanej, nakoľko vôbec nezohľadňujú jej reálnu životnú situáciu, kedy právny predchodca žalobcu vôbec nezisťoval ani mesačné finančné výdavky, ako splátky iných úverov, hypoték, lízingov, náklady na SIPO, bývanie, telefón a podobne, čo vyplýva z toho v tejto kolónke je

uvedené 450,00 EUR resp. vôbec nič. V tomto smere súd poukazuje na vykonané dokazovanie a to najmä uzavretú zmluvu o úvere medzi ňou ako dlžníkom a Prvou stavebnou sporiteľnou a. s. vo výške 89.900,- EUR zo dňa 14.05.2015, t. j. existujúceho už v čase, kedy mal právny predchodca žalobcu povinnosť skúmať bonitu žalovanej. Žalobca neuviedol akým spôsobom sa vysporiadal s uvedenou skutočnosťou a to i napriek opakovaným výzvam súdu, rovnako sa žalobca nevyjadril k posudzovaniu nákladov na bývanie, SIPO, telefón a podobne. Vo svojom vyjadrení len uviedol že žalovaná mala jednu vyživovaciu povinnosť, výška životného minima bola 189,09 EUR, životné minimum vyživovaných osôb bolo 90,42 EUR, výška iných mesačných nákladov žalovaná uviedla 0. Je preto možné uzavrieť, že žalobca k uvedenému dospel bez akýchkoľvek logických úvah, resp. uvedenia spôsobu vyhodnotenia bonity žalovanej, s tým, aké sú jej reálne mesačné náklady.

54. Na základe uvedeného súd uvádza, že poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z. z. nebolo možné platne predčasne zosplatiť postupom podľa ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Postúpenie pohľadávky učené právnym predchodcom žalobcu na žalobcu a teda súd považuje za neplatné s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia § 7 a 17 zákona č. 129/2010 Z. z.

55. Navyiac súd uvádza, že žalobca v konaní nepreukázal riadne doručenie Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanej, pretože o tomto nepredložil žiaden dôkaz, keďže v spise sa nachádza len doručienka, ktorá potvrdzuje doručenie predžalobnej upomienky.

56. K tomuto súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020, ktoré k otázke doručovania uvádza: Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje režim doručovania hmotnoprávných úkonov. V zmysle uvedeného ustanovenia prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o takzvanú teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávného úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávného úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávného úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2011 sp. zn. 5Cdo/129/2010). Teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia (perfektnosti) prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Dôjdením do sféry vplyvu príjemcu sa rozumie napríklad vhoďenie listu do schránky príjemcu alebo dôjdenie mailu na mailovú adresu príjemcu, ak príjemca dal v zmluve najavo, že písomnosti možno posielat' aj elektronicky. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, t. j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Pre čas dôjdenia prejavu vôle ďalej platí, že prejav vôle musí dôjsť adresátovi v čase, v ktorom sa podľa obvyklých okolností mohol s obsahom prejavu vôle oboznámiť; záleží teda na tom, kedy adresát mal a mohol predpokladať prijatie prejavu. Dôjdením prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať.

57. V zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručenú bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručenú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručenú dňom jej vrátenia odosielaťúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie

doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručeníu len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie.

58. Nedoručenie právneho úkonu oznamujúceho zosplatenie úveru ako aj nedodržanie predpokladov zosplatenia v nadväznosti skúmanie bonity spotrebiteľa podľa § 7 a 17 citovaného zákona tak spôsobilo, že žalobe nemôže byť vyhovievané ani čiastočne. Podstatnou otázkou pri každej žalobe je to, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu a rovnako je súd povinný preskúmať pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného. Hmotné právo definuje vecnú legitímáciu ako stav vyplývajúci z hmotného práva, určujúci, či strana sporu je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu nárokov, z ktorého sa žalobca domáha.

59. V čase postúpenia pohľadávky žalobcovi úver ešte nebol splatný, nakoľko jeho predčasné zosplatenie súd vyhodnotil ako neplatné a vychádzajúc zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere posledná splátka bude splatná až dňa 20.03.2027. Preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu spornej pohľadávky s poukazom na ust. § 17 ods. 1 citovaného zákona. Znamená to nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore, ktorá vedie k zamietnutiu žaloby.

60. Súd mal zároveň za to, že k platnému zosplateniu úveru nemohlo dôjsť aj pre nedodržanie podmienky uvedenej v § 53 ods. 9 OZ, keďže žalovaná bola v omeškaní úplne prvýkrát so splátkou splatnou dňa 20.08.2017. Trojmesačná lehota by tak uplynula dňa 20.11.2017, avšak predžalobná upomienka právneho predchodcu žalobcu je datovaná už dňa 26.10.2017, kedy ešte neuplynula zákonom predpokladaná doba na uplatnenie postupu podľa § 53 ods. 9 OZ.

61. Súd sa nestotožnil s námietkou žalovanej ohľadom nedodržania podmienky postúpenia podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tomto prípade je nutné poukázať na jednu základnú skutočnosť, a to že záväzkový vzťah podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.08.2015 bol uzavretý medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou R. Y. I., Q.. A. a žalovaným, t. j. medzi nebankovým subjektom a žalovaným a teda nemôže ísť o bankový úver. Všeobecná úverová banka, a. s. nadobudla pohľadávku spoločnosti R. Y. I., Q.. A.. voči žalovanému len ako právny nástupca zanikajúcej spoločnosti R. Y. I., Q.. A., kedy iba vstúpila už do existujúceho záväzkového vzťahu a existujúcich práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy uzavretej medzi zanikajúcou spoločnosťou a žalovaným. Týmto prevodom nedošlo k zmene samotného záväzku, iba k zmene v osobe veriteľa. Avšak ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách sa týka len podmienok, za ktorých môže svoju pohľadávku postúpiť banka. To znamená, že osobitným podmienkam, za ktorých možno postúpiť bankovú pohľadávku, nepodliehajú všetky pohľadávky banky, ale len tie, ktoré vyplynuli z právneho vzťahu založeného medzi klientom a bankou. Práva a povinnosti z právneho vzťahu, ktorého účastníkom nie je banka, nepochybne osobitostiam vyplývajúcim z bankového zákona nepodliehajú a niet právneho, ale ani rozumného dôvodu, aby sa na pohľadávku vyplývajúcu z tohto právneho vzťahu, obsah ktorého je už raz daný a sčasti už aj realizovaný, (dodatčne) uplatnil zvláštny režim len preto, že na miesto jej veriteľa nastúpila banka. Nie menej podstatný dôvod, pre ktorý tento argument žalovaného nemôže obstať, spočíva v samotnej podstate postúpenia. Faktom totiž je, že samotným postúpením pohľadávky nedochádza k inej zmene záväzku, než v osobe veriteľa a že oznámením o postúpení pohľadávky, vyvolá postupca zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie bez ohľadu na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a dokonca aj za situácie, kedy k uzavretiu takejto zmluvy vôbec nedošlo (pozri napr. rozsudok KS v KE sp. zn. 11CoCsp/37/2020 zo dňa 08.07.2020, rozsudok KS Trnava sp. zn. 26Co/44/2019 zo dňa 25.09.2019).

62. Čo sa týka ostatných námietok žalovanej, tieto z pohľadu prijatia právneho záveru o nemožnosti postúpenia pohľadávky z dôvodu nedodržania podmienok pred zosplatnením a postúpením pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na žalobcu v zmysle vyššie citovaného odôvodnenia, boli už právne bezvýznamné, keďže súd zamietol žalobcu pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v konaní.

63. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

65. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

66. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

67. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a aj keď úspešnej žalovanej by bola prináležala náhrada trov konania, keďže jej žiadne trovy nevznikli, súd jej ich ani nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z. z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).